

දිස්ත්‍රික් පුහුණු මධ්‍යස්ථාන මගින් පවත්වන ලද පුහුණු පාඨමාලා කෙතරම් සාර්ථකද?

(ඇස්. නවේසන්)

වාරියපොල, වල්පිට සහ ලබුදුව යන දිස්ත්‍රික්ක පුහුණු මධ්‍යස්ථාන මගින් පවත්වන ලද පුහුණු පාඨමාලා කෙතරම් සාර්ථකද යන්න සොයාබැලීමේ අධ්‍යයනයක් සරසවි සිසුන් දෙදෙනෙක් විසින් 1982 වර්ෂයේදී කරන ලදී. අදාළ දිස්ත්‍රික්ක වූයේ කුරුණෑගල, ගම්පහ, ශාලිල සහ මාතරයි. ඉහත සඳහන් පාඨමාලා ආරම්භ කරන ලද්දේ 1980/81 වසර කන්නයේ සිටය.

අරමුණු:-

මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වූයේ

- (1). 1980/81 වසර කන්නයේ ආරම්භ පාඨමාලා හැදෑරූ අයගේ අධ්‍යයන මට්ටම් සෙවීම.
- (2). ඔවුන් පූර්ණ කාලීන හෝ අර්ධ කාලීන ගොවිතැන කරන අයද?
- (3). තම ප්‍රදේශයේ නව ශිල්පීය ක්‍රම පැතිරවීම සඳහා ඔවුන්ගේ සහභාගිත්වය.
- (4). ගොවිතැන් කිරීමට නොපෙළඹීමට කරුණු.

අදාළ ප්‍රදේශයන් හමුව සාකච්ඡා කිරීමෙන් දත්තයන් ලබාගත් අතර, පාඨමාලා හැදෑරූ සංඛ්‍යාවෙන් 65% ක් පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමට සාම්පලය තෝරා ගන්නා ලදී. ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කයන් වල සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වූ අයගේ ප්‍රමාණය පහත දැක්වේ.

<u>දිස්ත්‍රික්කය</u>	<u>පිරිමි</u>	<u>ගැහැණු</u>
කුරුණෑගල	20	-
ගම්පහ	-	14
මාතර	10	10
ගාල්ල	10	10

සෞඛ්‍යගත විස්තර :-

	<u>කුරුණෑගල</u>	<u>ගම්පහ</u>	<u>ගාල්ලේ මාතර</u>	
1. රක්ත නිපුණ ක්‍රමය.	65%.	7.1%.	70%.	45%.
2. අර්ධකාලීන ගොවිතැනේ නිපුණ සංඛ්‍යාව.	15%.	36.1%.	0%.	25%.
3. අතිකුත් රක්තවල නිපුණ.	220%.	56.8%.	20%.	20%.
4. රක්ත නොමැති සංඛ්‍යාව -	-	-	10%.	10%.

මෙම සෞඛ්‍යගතීම් වලින් කොටසක් වූයේ පුහුණු වූ පිරිමි සංඛ්‍යාවෙන් තුනෙන් දෙකක් පමණ පූර්ණකාලීන හා අර්ධ කාලීන ගොවිතැන් කරන්නන් විය. වැඩියෙන්ම වී ගොවිතැන කරන අය වූ අතර, අතිකුත් අය එළවළු ගොවිතැනේ නිරත වූ අය වූහ. සත්ව පාලනයට ඉතාම යුච්ඡව අවධානයක් යොමුකර තිබුණි.

ගොවිතැන රක්තවත් වැඩියෙන් තෝරා ගැනීමට බලපෑ ප්‍රධාන කරුණු නම් දෙමාපියන්ගේ ආදායම සහ ඔවුන්ගේ රක්තවත් වීමයි. වෙනත් ආදායම් තිබූ දෙමාපියන්ගේ දරුවන් පුහුණු වූවන් ගොවිතැනට නොමැස එම ආදායම් මාර්ගය උපයෝගී කර ගත ඇත. ඉඩම්

හිමි දෙමාපියන් ගොවිතැන් කල අයගේ දරුවන් අර්ධ හෝ පූර්ණකාලීනව ගොවිතැන් නිර්මව පෙළඹින.

ගොවිතැන් තත්ත්වය :-

අර්ධ කාලීන හා පූර්ණ කාලීනව ගොවිතැන් නියුතු වුවන්ගේ ප්‍රමාණය මෙසේය. ශාල්ල සහ මාතර 100% ද, කුරුණෑගල 75% ද ගම්පහ 85% ද, මේ අය වී වගාවේදී නව වී වගී භාවිතා කර තිබුණි. එමෙන්ම කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ 100% ද, ශාල්ල 68% ද පූර්ණ හා අර්ධ කාලීන ගොවිතැන්කල සංඛ්‍යාව වී වගාවේ නිර්දේශිත පොහොර මිශ්‍රණය ඒ අයුරින්ම භාවිතා කර තිබුණි.

සමහර පුහුණුවූ අය නව ක්‍රම භාවිතා කර නැත්තේ ඒවායේ අවදානම, නය පහසුකම් නොමැතිකම සහ දෙමාපියන්ගෙන් අනුබල නොලැබීම යන කරුණු මතය. 6 වන ප්‍රමාණය තෙක් ඉගෙනීම ලැබූ දෙමාපියන්ගෙන් ඒ දක්වා ඉගෙනීම නොලත් දෙමාපියන්ට වඩා සහයෝගයක් ලැබී ඇත.

නව ශිල්පීය ක්‍රම පැතිරවීමට ලැබූ සහයෝගය :-

සාමාන්‍ය වශයෙන් බලන කල මෙම පුහුණු වූ අයගෙන් නව තාක්ෂණය පැතිරවීම සඳහා ලැබී ඇති සහයෝගය මදය. පළාතේ තරුණ ගොවි සමිති වලට සම්බන්ධ වීම, අනිකුත් රැස්වීම් වලට සහභාගීවීම, ගමේ ඇති සමිති සමාගම් වලට සහභාගීවීම සහ ගොවිපල් වලට යෑම ආදියෙන් මේ පිළිබඳ කරුණු රැස්කර ගන්නා ලදී.

මෙම පුහුණුවූවන් පවසා ඇත්තේ තමා පිළිබඳව ව්‍යාප්ති නිලධාරීන් සහ ගොවින්ගේ සංවිධාන පිළිගැනීමත් ඇත්තේ ඔවුන්ට වැඩිදුරටත් නියත වශයෙන් උපකාර විය හැකි බවය.

ගොවිතැනේ නොයෙදීමට හේතු:-

ගොවිතැනේ නොයෙදීමට හේතු වශයෙන් පහත සඳහන් කරුණු හෙළිදරව් විය. දෙමාපියන්ගේ සහයෝගය නොමැතිකම, ඉඩම් නොමැතිකම, වැඩිදුර ඉගැන්ම, විවාහවීම (ගැහැණු අය) වෙනත් රැකියා ලැබීම යනාදියයි.

නිගමනය:-

පුහුණු වූ පිරිමින් ගෙන් තුනෙන් දෙකක් පමණ අර්ධ කාලීන හා පූර්ණ කාලීන ගොවිතැනෙහි නියැලී ඇත. පුහුණුව සඳහා තේරීම වැදගත් කරුණකි. ඉඩම් සහ මුදල් ඇති, ගොවිතැන කෙරෙහි ඇල්මක් ඇති දෙමාපියන් සහිත, වෙන රැකියා ලබා ගැනීමට මාර්ග නොමැති පාසැල් හැර ගිය තරුණ තරුණියන් ඉතාම සුදුසු බව පෙනීයයි.

මාස 4 පුහුණුව ප්‍රධාන වශයෙන් උනන්දුව ඇති කරවන පුහුණුවකි. ව්‍යාප්ති නිලධාරීන්ගේ, ග්‍රාමීය සංවිධාන වල සහ දේශපාලනඥයන්ගේ සහයෝගය මත ඔවුන්ට ඵලවදු, වී, පළතුරු කුකුල් පාලනය ආදී ව්‍යාප්ති පටන් ගැනීමට හැකිවනවා නියතය. මේ සඳහා තවදුරටත් හෙට් කාලීන පුහුණු අවශ්‍යවේ. මෙම පුහුණු දිස්ත්‍රික් පුහුණු මධ්‍යස්ථාන වල දිස්ත්‍රික්කයේ ව්‍යාප්ති නිලධාරීන් මගින් ලබාදිය හැක.

(මෙම ලිපිය සකස් කරනු ලද්දේ ජේරාදෙනිය සරසවියේ කෘෂි විද්‍යා පීඨයේ බී.ඇස්.සී. උපාධි අපේක්ෂක (අවසාන වසර, 1982) එස්.පී. ධර්මසාය සහ ඇම්.අයි.බී. කරුණාරත්න යන මහතූන්ගේ අධ්‍යයනයක් මතය.)